

Spm. nr. S 299

Til indenrigs- og sundhedsministeren (18/10 02) af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

»Vil ministeren sørge for, at der bliver lavet et sæt klare retningslinjer for alle landets sygehuse for, hvordan man i fremtiden tackler en situation som den, der opstod, da en nynazist under behandling på Gentofte Amtssygehus nægtede at lade sig undersøge af en læge med iransk baggrund?«

Svar (4/11 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Sygehuslovens § 1 og lægelovens § 6 indeholder generelle regler om henholdsvis sygehusvæsenets og lægers pligter i forbindelse med behandling af patienter.

Efter sygehuslovens § 1 er amterne og Hovedstadens Sygehusfællesskab ansvarlige for sygehusvæsenet. Dette ansvar omfatter bl.a. tilrettelæggelsen af opgaverne på den enkelte sygehusafdeling, herunder ansættelse af personale, der er kvalificeret til at løse de pågældende opgaver.

Patienterne har en modsvarende ret til at modtage sygehusbehandling ved dette personale. Der kan ikke heraf udledes nogen ret for patienterne til selv at vælge læge m.v. blandt afdelingens personale.

Efter lægelovens § 6 er en læge, herunder den ansvarlige overlæge, under udøvelsen af sin gernings forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Hverken sygehusloven eller lægeloven tager konkret stilling til sygehusets/den ansvarlige overlæges pligter i de tilfælde, hvor en patient under indlæggelse på et sygehus afviser at blive behandlet af en nærmere bestemt læge blandt afdelingens personale.

En sådan afvisning kan i nogle tilfælde være rimeligt begrundet, eksempelvis fordi lægen samtidig er en kollega eller pårørende til patienten eller lægen har begået en fejl ved en tidligere behandling af patienten.

I andre tilfælde er afvisningen ikke rimeligt begrundet, eksempelvis som i den konkrete sag, hvor en nynazist indlagt på Gentofte Amtssygehus ifølge medierne skal have afvist behandling af en læge med iransk baggrund.

Efter sygehusloven og lægeloven er det henholdsvis sygehusets og den ansvarlige overlæges ansvar at sikre patienterne en kvalificeret behandling, hvilket også omhandler god kommunikation mellem patient og læge.

I den sammenhæng må sygehuset/den ansvarlige overlæge i forbindelse med arbejdstilrettelæggelsen på afdelingen tage behørigt hensyn til rimeligt begrundede ønsker hos enkelte patienter om ikke at blive behandlet af en nærmere bestemt læge. Kan der imidlertid ikke umiddelbart tilbydes behandling ved en anden læge, må patienten orienteres om sine muligheder for at benytte det frie sygehusvalg, og i givet fald tilbydes viderevisitering til et andet sygehus efter patientens ønske.

I tilfælde, hvor afvisning af at blive behandlet af en bestemt læge, ikke er rimeligt begrundet, vil sygehuset/den ansvarlige overlægen kunne afvise at skulle ændre i arbejdstilrettelæggelsen for at blive i stand til at tilbyde patienten behandling ved anden læge. Sygehuset må da i stedet tilbyde patienten viderevisitering til et andet sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg.

Er patienten akut syg, og kræves der øjeblikkelig indsats, er sygehuset/den ansvarlige overlæge forpligtet til at tilbyde behandling ved en anden læge, også i det tilfælde hvor patientens afvisning ikke er rimeligt begrundet. Dette skete angiveligt også i den omtalte sag. Er det ikke muligt at tilbyde behandling ved en anden læge, og fastholder patienten sin afvisning, må patienten tilbydes akut viderevisitering til et andet sygehus efter reglerne om frit sygehusvalg, og orienteres om de eventuelle risici dette kan indebære.

De her beskrevne regler er efter min opfattelse så klare, at jeg ikke finder behov for at supplere dem med yderligere retningslinjer.

Spm. nr. S 222

Til økonomi- og erhvervsministeren (14/10 02) af:

Line Barfod (EL):

»Er det ministerens opfattelse, at det er lovligt og udtryk for god forvaltningsskik, at en kommune sammenlægger regninger for el, varme og gas med regninger for vand, renovation og kloak, sådan at kommunen kan omgå de begræns-